

38. gr.

Byggingarnefnd skal þegar í stað kæra fyrir héraðsdómara, ef bygging er hafin án þess að leyfi sé fengið fyrir henni, eða byggð er á annan hátt en leyfi stendur til.

Skal þá þegar kveðinn upp úrskurður um, hvort byggingin skuli bönnuð og rifin niður eða numið á brott það, sem þegar hefur verið gert. Úrskurði þessum má skjóta til æðri dóms eftir reglunum um kæru, en málskot frestar ekki framkvæmd úrskurðarins, sem þá fer fram á ábyrgð sveitarsjóðs. Lögreglustjóri annast framkvæmd úrskurðar, og getur hann veitt aðila hæfilegan frest til niðurrifs eða brotnáms ólöglegrar byggingar. Sveitarsjóður greiðir kostnað við framkvæmd héraðsdómara á úrskurðinum, en skyldur skal hinn seki að endurgreiða kostnaðinn. Sveitarsjóður hefur umfram allar aðrar kröfur forgangsveð í efni, sem komið er í hina óleyfðu byggingu, fyrir endurgreiðslukröfu sinni.

Sektir fyrir brot á byggingarsamþykkt skulu nema 100 til 30000 krónum, og skal farið með slík mál sem almenn lögreglumál. Ef haldið er áfram byggingu, eftir að bann hefur verið lagt við henni samkv. ákvæðum þessarar greinar, varðar það eigi minna en 1000 króna sekt. Veita skal oddvita kost á því fyrir hönd sveitarsjóðs að gera í refsímálinu kröfur til þess, að kærði verði dæmdur til að greiða þann kostnað, sem leitt hefur af broti hans.

Byggingarsamþykkt þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Bessastaðahrepps, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 19 20. október 1905 um byggingarsamþykktir og lögum nr. 55 27. júní 1921 um skipulag kauptúna og sjávarþorpa, sbr. auglýsingu nr. 183 5. nóvember 1962 um skipulag í Bessastaðahreppi, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 4. febrúar 1963.

Emil Jónsson.

Hallgrímur Dalberg.

REGLUR**um sumardvalarheimili barna.**

1. gr.

Sumardvalarheimili telst hvert það heimili, sem tekur 5 börn eða fleiri til sumardvalar. Menntamálaráðuneytið veitir heimild til stofnunar eða rekstrar sumardvalarheimils, að fengnum meðmælum hlutaðeigandi barnaverndarnefndar og héraðslæknis og með samþykki Barnaverndarráðs Íslands.

2. gr.

Umsóknum á þar til gerðu eyðublaði um heimild til þess að reka sumardvalarheimili þurfa að fylgja í fyrsta sinni:

1. Greinargóð umsögn barnaverndar-(skóla)nefndar um heimilið, þar sem komi skýrt fram álit hennar á hæfni og aðstæðum heimilisins til þess að taka börn til sumardvalar.
2. Heilbrigðisvottorð heimilisfólks.

3. Umsögn héraðslæknis um:

- a) húsakynni, upphitun, hreinlætistæki, húsrými, m. a. til innileikja, þegar veður hamlar útivist, og annað í því sambandi, sem að dómi læknis skiptir máli,
- b) brunahættu og aðra slyshættu,
- c) hæfilegan fjölda sumardvalarbarna.

4. Sakavottorð.

Þeir, sem fengið hafa leyfi til að reka sumardvalarheimili, skulu síðan árlega senda þær upplýsingar, sem Barnaverndarráð ákveður, áður en starfsemi hefst á árinu.

3. gr.

Húsakynni skulu fullnægja eftirtöldum lágmarksskilyrðum:

- a) Drengir og stúlkur skulu vera sér um svefnherbergi.
- b) Hvert barn skal sofa sér í rúmi.
- c) Börnin mega ekki sofa í svefnherbergjum heimilisfólks.
- d) Í svefnherbergjum mega ekki vera háarúm, nema hæð herbergisins sé 2.50 m eða meira, og þá því aðeins, að minnst 1.80 m fjarlægð (gólflötur) sé á milli rúmstokka. Aldrei má vera nema eitt háarúm yfir hverju rúmi. Þar sem ekki eru háarúm, skulu vera minnst 0.90 m á milli rúmstokka.
- e) Ekki má sofa í borðstofu eða öðrum herbergjum, sem börnin eða starfsfólk (heimilisfólk) nota sameiginlega.
- f) Möguleiki á að einangra sjúkt barn.
- g) Börnin skulu hafa aðgang að baði og vatnssalerni.

4. gr.

Þegar starfsemi sumardvalarheimilis er ráðin og tilskilið leyfi fengið, skal fara fram læknisskoðun á heimilis- og starfsfólki, rétt áður en starfræksla þess hefst. Forstöðumaður skal og krefjast heilbrigðisvottorðs með hverju barni, sem hann tekur til sumardvalar. Ef heilbrigðisvottorð fylgir ekki barni, skal hann umsvifalaust fá héraðslækni til þess að athuga heilbrigði þess.

5. gr.

Barnaverndarnefndum ber að veita væntanlegu forstöðufólki sumardvalarheimila upplýsingar og leiðbeiningar.

Þær skulu fylgjast rækilega með rekstri barnaheimila í umdæmi þeirra og koma á þau minnst tvisvar á sumri og oftár, ef þörf gerist, til þess að kynna sér sem bezt aðbúð og líðan barnanna og beita sér fyrir því, að bætt sé þegar í stað úr ágöllum, ef í ljós kunna að koma.

Ef svo alvarlegar misfellur koma fram í rekstri barnaheimilis, að nefndinni þyki orka tvímælis, hvort rétt sé, að það starfi áfram, skal hún tafarlaust gera Barnaverndarráði Íslands viðvart.

Kostnaður vegna eftirlits barnaverndarnefnda greiðist af hlutaðeigandi dvalarheimili, nema eftirlitið sé falið öðrum.

6. gr.

Forstöðumaður dvalarheimilis skal í lok starfstíma senda hlutaðeigandi barnaverndar-(skóla)nefnd og Barnaverndarráði Íslands árlega skýrslu um rekstur dvalarheimilis. Skulu þar m. a. tekin fram nöfn og heimili forstöðufólks og starfsfólks, tala barna, aldur þeirra, kyn og dvalartími. Þá skulu tilgreind dvalargjöld.

7. gr.

Fulltrúi frá Barnaverndarráði Íslands skal a. m. k. einu sinni á sumri koma á sumardvalarheimili, sem löggilt hafa verið, til leiðbeiningar og eftirlits. Skal hann

kynna sér allan aðbúnað barna á heimilunum og að fylgt sé í öllu ákvæðum laga og reglna um barnaheimili. Kostnaður vegna þess eftirlits greiðist úr ríkissjóði.

8. gr.

Reglur þessar eru settar með skírskotun til laga nr. 29/1947, um vernd barna og ungmenna, og öðlast þegar gildi.

Menntamálaráðuneytið, 5. febrúar 1963.

Gylfi P. Gíslason.

Birgir Thorlacius.

REGLUR

um breytingu á reglum um eftirlit með skipum og öryggi þeirra,
nr. 11 20. janúar 1953.

1. gr.

Næst síðasta málsgrein 40. gr. reglnanna orðist þannig:

Í stað framangreindrar töflu má með samþykki skipaskoðunarstjóra nota reglur flokkunarfélags, sem viðurkennt er af ríkisstjórninni, enda er skipaskoðunarstjóra heimilt að gera strangari kröfur um lengd og gildleika akkerisfesta, ef ástæða þykir til.

2. gr.

1. mgr. 184. gr. orðist þannig:

Í hverjum svefnklefa skal vera ljóri, þar sem því verður við komið.

Reglur þessar eru hér með settar samkvæmt lögum um eftirlit með skipum, nr. 50 31. júlí 1959, til að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 8. febrúar 1963.

Emil Jónsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

AUGLÝSING

um skipulag í Kjalarneshreppi.

Eftir beiðni hreppsnefndar Kjalarneshrepps í Kjósarsýslu og tillögu skipulagsstjóra ríkisins, hefur ráðuneytið, samkvæmt heimild í 17. gr. laga nr. 55/1921, ákveðið, að Kjalarneshreppur skuli hér eftir falla undir ákvæði laga nr. 55/1921.

Þetta er hér með birt til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 9. febrúar 1963.

Emil Jónsson.

Hallgrímur Dalberg.